

[**POBRACIM** *sb m*

pobracim, pobraczym.

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.

pl N pobraczymowie. ◇ A pobracimy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ten, kogo z kimś coś łączy:

a. *Współplemieniec [czyj]:* Piŕze dáley Stella/ iŕz ći Sudynowie (pobráczymowie Zemoidzcy [= *źmudzcy*]/ bo y dziś tymże Zemoidzkim ięzykiem wŕzyŕcy mowią) [...] częŕto byli woynámi nágábáni StryjKron 40.

b. *Ten, kto pozostaje z kimś w przyjaznych stosunkach:* zówżdym miewał pobráćimy [...]. A ták bieŕŕádowałem z towarzysŕstwem CiceroBBud 21 (Linde).

Synonimy: b. przyjaciel, towarzysz.

Cf **POBRATYN, [POBRATYŃ]**

KW